

Čtyřicet dva let a pořád mentalita Peter Pan,
mileniál rap a furt vypouštím vítr ven,
možná sem už dávno měl být
někde jinde (někde jinde)
a čas na můj vkus
fakt letí děsně rychle (děsně rychle).
Kámoši už mají prsteny a firmy,
já si dávám Tinder, PS5 a filmy,
já chodím na terapii, oni dělaj byznys
a někdy se taky bojím stáří jako Shirley.
Kámoši dou dneska zas na třídní schůzky,
já doma čekám na políbení múzy,
mý kámoši mají cute rodinný alba,
já se snažím dělat furt po piči alba (alba).
Kámoši maj doma děti v pubertě,
já si balím brko, v uších běží Wu-Tang Clan,
stojím tady teď už s nadhledem
a s úsměvem (s úsměvem),
a jestli něčeho lituju? Fakt vůbec ne.

V přesýpacích hodinách se sype rychle písek,
dneska středověk
a přitom ještě včera byl sem dítě (byl sem dítě),
cítím jenom vděk a pořád cítím víc než žízeň,
nechci žít jen ze vzpomínek,
uvnitř pořád dříme zvíře (zvíře).

V přesýpacích hodinách se sype rychle písek,
dneska středověk
a přitom ještě včera byl sem dítě (byl sem dítě),
cítím jenom vděk a pořád cítím víc než žízeň,
nechci žít jen ze vzpomínek,
uvnitř pořád dříme zvíře (zvíře).

Říkají, že věk je jenom číslo (jenom číslo)
a mně připadá,
že smrtka už je blízko (už je blízko),
pokouším se jenom žít přítomnej okamžik,
najít v sobě věčnej klid a mír a pořád nic.
Mý kámoši mají kravaty a crypto biz
a já si zase hledám další kryptonit,
kámoši maj baráky a hypotéky (hypotéky)
a já chodím do studia, píšu tracky (píšu tracky).
Kámoši mi ukazují fotky dětí,
já jim ukazuju silikony, co mi došly předtím,
slavím další narozky a už to nestíhám,
stejně se usmívám a když brečím, tak brečím sám.
Pořád sem mladej,
jenom schránka stárne (schránka stárne),
dám si repete až do posledního dechu, (dech),
užívám si, nechci prostě všechno brát tak vážně,
žádný deprese ani krize středního věku, checkuj.

V přesýpacích hodinách se sype rychle písek,
dneska středověk
a přitom ještě včera byl sem dítě (byl sem dítě),
cítím jenom vděk a pořád cítím víc než žízeň,

nechci žít jen ze vzpomínek,
uvnitř pořád dříme zvíře (zvíře).

V přesýpacích hodinách se sype rychle písek,
dneska středověk
a přitom ještě včera byl sem dítě (byl sem dítě),
cítím jenom vděk a pořád cítím víc než žízeň,
nechci žít jen ze vzpomínek,
uvnitř pořád dříme zvíře (zvíře).